

martie 2026 | ediția IV

SpiruScience

Cuvânt-înainte

Într-o lume în care modelele educaționale și reperatele morale merită aduse mai des în prim-plan, ne propunem ca, prin numărul 2 al revistei școlare SpiruScience, să evidențiem experiențe autentice și demne de urmat. Astfel, prezentăm un interviu cu un absolvent al colegiului nostru, specializarea Științe ale Naturii, care împărtășește din parcursul său academic și profesional, oferind elevilor un exemplu real de perseverență și reușită. Povestea sa confirmă faptul că pasiunea pentru cunoaștere și munca susținută pot deschide drumuri remarcabile.

De asemenea, revista include un proiect deosebit realizat de colectivul clasei a XI-a B, care îmbină matematica și arta într-o manieră originală și captivantă. Dedicat Anului Brâncuși, acest demers evidențiază legătura subtilă dintre rigoarea matematică și armonia formelor artistice, punând în lumină creația marelui sculptor dintr-o perspectivă interdisciplinară.

Prin această ediție, ne dorim să încurajăm creativitatea, gândirea critică și dorința de explorare, consolidând totodată respectul pentru valorile culturale și științifice.

Vă invităm să parcurgeți paginile revistei și să vă lăsați inspirați de ideile și realizările prezentate în acest număr.

Prof Steliana Șerban

Cuprins

De la fizica în Manchester la venture capital în Dubai, interviu cu Alexandru Godeanu, absolvent al CNSHB	4
Constantin Brâncuși	19

Colectiv de redacție:

Colectiv de tehnoredactare:

Bălan Amalia, Neacșu
Ana, Onescu Ivana

Colectiv de grafică:

Bălan Amalia, Neacșu Ana, Onescu
Ivana

Profesor îndrumător

prof. Șerban Steliana

De la fizică în Manchester la venture capital în Dubai

*interviu cu Alexandru
Godeanu, absolvent al CNSHB*

Odată ajunși la liceu, mulți elevi se întreabă ce parcurs să urmeze în viitor și au, adesea, temerea că domeniul ales nu va fi cel potrivit și că, probabil, vor trebui să își schimbe parcursul. Cu toate acestea, chiar și cei care sunt hotărâți în privința drumului lor, ajung să își schimbe traiectoria profesională.

Echipa SpiruScience l-a interdeievat pe Alexandru Godeanu un absolvent al Colegiului Național Spiru Haret, ce și-a continuat studiile la Universitatea din Manchester, unde a studiat fizica, urmând să profeseze în domeniul... venture capital.

SpiruScience: De ce ai dorit să urmezi o facultate cu specific teoretic și nu una cu specific practic, cum ar fi fost, de exemplu, ingineria?

Alexandru Godeanu: Pentru mine, nu a fost niciodată această diferență între practic și teoretic neapărat. Eu inițial am vrut să mă duc să studiez medicină și am vrut să devin un chirurg cardiolog. Am fost la olimpiadă la biologie într-a 9a și a 10a și încă din clasa a 7a am zis că vreau să fiu chirurg, dar cred că în timpul clasei a 10a am început eu să îmi pun întrebări legate de care este următorul pas. Inițial eu am vrut să fiu medic dintr-o dorință de a ajuta. Voiam să am o contribuție în societate, să fac ceva bun. După care am început să citesc aceste articole de științe. Am realizat că este frumos să studiezi despre om, dar mă pasionează și mai mult studiul universului. Sună a clișeu, dar, în final, dorința mea de a merge spre un domeniu teoretic a fost bazată pe o dorință de cunoaștere, pe un ciclu de întrebare-răspuns, întrebare-răspuns. Sunt conștient că poți avea această experiență și într-un domeniu practic, dar mi se părea că domeniul teoretic poate să ofere mai mult în acest sens. Mă pasiona la momentul respectiv și mi s-a părut foarte frumos. Îmi plăcea așasa să fiu mai în lumea mea, mai visător și din această cauză am ales domeniul teoretic. Cred că personalitatea, dar și dorința de cunoaștere contează foarte mult.

SpiruScience: În generația noastră există această teamă că dacă te-ai duce într-un domeniu teoretic, oportunitățile de carieră ar fi limitate. Pentru tine nu a existat această frică?

Alexandru Godeanu: Absolut la fel a fost și pentru mine. A fost o problemă destul de mare pentru că într-un fel m-a surprins când am avut momente de pură onestitate cu mine însumi să mă întreb „eu ce vreau să fac?” am simțit în adâncul sufletului că medicina nu este ceea ce vreau să fac. Mi-ar fi plăcut, cred că aș fi putut să o practic destul de bine, dar când am decis să mă duc pe fizică, prima mea frică a fost „ok... unde am să lucrez?”. Singura posibilitate, în mintea mea, era să rămân profesor. Este o problemă să fii profesor? Nu. Îi apreciez și mi-aș dori să fie astfel de profesori care să modeleze viitoarele generații. Dar nu era ce îmi doream să fac eu și nu era o meserie compatibilă cu persoana mea, cu cine eram eu la momentul respectiv. Mai era și frica de creștere... Aceasta este o problemă: suntem cumva învățați că dacă devii profesor, aceea este limita. Presupun că vine și din cum ai fi compensat ca profesor, aspecte legate de libertatea financiară. În societate, a fost subestimată importanța profesorilor, mai ales în cea românească. Din nou, și dacă eram profesor sau nu, conceptul era următorul: te duci pe teoretic, te duci pe fizică, termini facultatea și ce poți să faci? Faci un master. După master ce faci? Faci un doctorat. După ce faci? Deci da, mi-a fost teamă din acest punct de vedere. Nu m-am interesat prea mult, însă din ce am vorbit cu alte persoane, am ajuns la concluzia că nu erau multe oportunități din acest punct de vedere. Cred că acesta a fost lucrul care m-a făcut pe mine să fiu deschis la alte oportunități, dar la momentul respectiv când am luat decizia, nu îmi planificasem neapărat să plec din țară pentru facultate. Nu gândisem atât de departe. Pentru mine mai mult conta să fiu sigur că mă îndrept în domeniul care cu adevărat mă satisface pentru că nu aș dori să fac ceva care să mă facă să mă simt limitat din pricina faptului că fie sunt plătit bine, fie mi-a spus familia, fie că este mai mult ceva ce fac doar de dragul de a-l face fără să îmi doresc cu adevărat. Le recomand oamenilor să stea și să se uite puțin în interior ca să înțeleagă ce este compatibil cu ei ca persoane. Recomand o mică cercetare: „Ok, eu vreau să fac medicina. Dar ce înseamnă viața de medic?”. De aceea mi se pare că este foarte bine că există inițiative de acest gen, o revistă care să se focalizeze puțin și pe cariere, anume ce ce înseamnă profesia după liceu, după facultate. Mi se pare că eu când am terminat liceu, știam de doctor, știam de inginer, știam de 2-3 specializări. Mi-a spus cineva ceva de project manager? De consultant? De toate aceste direcții de care nici nu știam? De aceea este foarte dificil să îți dai seama ce este compatibil cu tine în momentul în care faci o introspecție.

SpiruScience: Dar ați fost profesor pentru o perioadă?

Alexandru Godeanu: Da, am fost profesor pentru o perioadă destul de lungă. Inițial, când am început, eram puțin sceptic și am zis „Uite că tot la profesor am ajuns...”. Am fost profesor pentru 3 ani și nu regret acest lucru. A fost o experiență extraordinară și am învățat foarte multe despre comunicare, despre a simplifica anumite concepte, ceea ce contează foarte mult și în fizică și în alte domenii. Pe de o parte, chiar dacă nu o facem conștient, ne place foarte mult ca ceea ce spunem să sune inteligent, complicat, dar, defapt, tot ce facem este să pierdem atenția ascultătorului, ceea ce contravine scopului nostru. În final, scopul nostru este de a împărtăși cunoaștere unii altora, iar dacă nu putem explica anumite lucruri și concepte aparent complexe, atunci poate chiar noi suntem cei ce nu înțeleg în întregime conceptul respectiv sau poate nu vrem neapărat să îl explicăm într-un mod simplist. Mi se pare mai benefic să împărtășim cunoaștere într-un mod ușor de înțeles. Am învățat metode de a face acest lucru prin predarea copiilor. Erau foarte multe sesiuni de pregătire pe care le făceam ce constau în pregătirea unor lecții. Ni se spunea „Ok, fă o lecție pe tema aceasta”. Trebuia să ne pregătim și făceam lecția respectivă. Dar foloseam cuvinte în engleză mai complicate, motiv pentru care ne oprea, dându-ne feedback și spunându-ne „Dacă folosești acest cuvânt, copilul nu o să înțeleagă”. Tocmai aceasta era și ideea, să nu ne complicăm mai mult decât este necesar. Până la urmă, limba lor maternă era araba, însă, chiar dacă acela era un profil, numit „advanced” în cadrul căruia anumite materii erau predate în engleză, folosirea unor structuri și cuvinte inutile de complicate tot ducea la pierderea copiilor, nefiind de succes. Chiar și după ce am plecat de la școala respectivă, am observat că aceste principii încă se aplică. Spre exemplu, unde lucrez acum sunt câteodată niște meeting-uri cu niște oameni care încep să vorbească, să vorbească, să vorbească și să vorbească, dar esența informației care este prezentată este punctuală, nu foarte complicată, însă dialogul care o elaborează este inutil de lung, în special în corporate, iar eu nu sunt în corporate world, sunt în start-up, într-un mediu mult mai flexibil comparativ cu cel al lumii corporatiste. Dar totuși se pierde foarte mult timp în aceste meeting-uri, ceea ce îmi aduce aminte de gluma cu „this could have been an email”. Câteodată sunt lucruri pe care stăm și le discutăm numai ca să ne auzim vorbind. Dar este foarte important să putem analiza informația și să ne concentrăm numai pe ceea ce este esențial pentru a fi mai eficienți.

SpiruScience: Doar în Emiratele Arabe Unite ați predat?

Alexandru Godeanu: Da, am predat fizică, timp de 3 ani, am predat matematică timp de două luni și biologie pentru un an. Inițial, am primit o școală în deșert. Când vîi prima oară în Emirate ca profesor, ți se dă un sector (toată țara este împărțită în mai multe sectoare). Eu promisem sectorul A, și puteam primi orice școală oriunde în în sectorul A (care include și Dubaiul). Școala pe care am primit-o eu era o școală pe care ei o numesc „școală deșert”, care este o școală efectiv în mijlocul deșertului, foarte departe de oraș. Practic, eu trebuia să fac naveta din Dubai până acolo, unde aveam o clasă cu doar 7 elevi, dar, dintr-un motiv, clasa respectivă s-a desființat, iar eu am fost transferat la o altă școală care, din fericire, era în Dubai. La clasa care s-a desființat am predat fizică și matematică, dar la școala din oraș aveau nevoie de un profesor de biologie, motiv pentru care am ajuns să predau fizică și biologie. Din această cauză am predat foarte puțin matematică și am încercat să mă îndepărtez și de biologie pentru că, în final, studiile mele superioare erau în domeniul fizicii, chiar dacă am făcut eu biologie în liceu și am fost și la olimpiade. Era greu să te împarți. Ca să fii un profesor bun trebuie să te pregătești bine. Munca ta de profesor nu se termină în momentul în care te oprești din a predă. În Emirate, sunt așteptări foarte mari și presiunea cade asupra profesorului. Dacă nu înțelege copilul, se consideră că este vina profesorului. Ei gîndesc că ție ca profesor îți sunt date toate resursele necesare pentru a-ți face treaba. Trebuie să fii pregătît cu „group projects”, „peer learning”, „21st century”... ni se dădeau niște cuvinte-cheie de care trebuia să fim mereu conștienți, să le avem în cap, ceea ce era foarte dificil, mai ales dacă predam mai multe materii. Aveam de căutat resurse diferite, să găsim activități interactive, materialele trebuiau să arate bine, să fie atractive. Erau mai multe cerințe care trebuiau îndeplinite... Da, cam așa a fost cu profesoratul.

SpiruScience: Ce a motivat alegerea de a pleca din România?

Alexandru Godeanu: Au fost mai multe motive... Motivul principal a fost atât personal cât și profesional. Din punct de vedere profesional, evident, erau gîndurile că „Ce voi face cu fizica?” pentru că nu eram sigur că ar fi suficiente oportunități în România. Recunosc, nu m-am interesat foarte mult pe această temă, dar nici nu am avut suficiente resurse. Oricum, datorită tuturor articolele pe care le citeam, am ajuns să mă imaginez lucrînd ca un cercetător la CERN (Consiliul European pentru Cercetare Nucleară), în Elveția, la acceleratorul de particule. Credeam că, luînd în considerare competiția pe care aș fi avut-o, ar fi mai ușor să ajung acolo dacă aș studia undeva în Anglia, la o

facultate de renume mondial. Dar nu spun că aveam vreo nesiguranță personală legată de pregătirea universitară în România. Cred că noi toți suntem văzuți destul de bine din punct de vedere al pregătirii, până într-un anumit punct. Al doilea motiv a fost personal. Efectiv mereu mi-am imaginat că eu voi ieși din mediul României și că mă voi duce să explorez. Eu mi-am dorit mereu să explorez oameni, culturi, povești. Este ca atunci când te interesezi pe o anumită temă: cauți pe website-ul 1, 2, 3, 4, 5, selectezi, filtrezi. Mi se părea că aveam nevoie să ies din mediul României și să mă expun unor experiențe diferite, unor mentalități diferite și, de asemenea, să mă descopăr eu pe mine însumi, să mă supun unei provocări, să îmi înțeleg mai bine independența, să înțeleg cum aș reacționa în anumite situații, să ies din zona mea de confort din jurul prietenilor, din jurul familiei, din jurul unor lucruri deja cunoscute, cu care am trăit și pe care știu cum să le manevrez. Este interesant să te pui într-o situație care nu este chiar atât de confortabilă și la momentul respectiv nici nu știam cât de inconfortabil ar putea fi, dar este frumos pentru că te face să te simți viu și te face să înveți multe lucruri.

SpiruScience: Deci nu ar fi experiențe sau oportunități pe care credeți că le-ați ratat plecând?

Alexandru Godeanu: Eu nu cred acest lucru. Sunt foarte recunoscător că am avut posibilitatea și oportunitatea de a pleca să studiez în Anglia. Sunt, evident, frici legate de stabilitate personală, nu numai de compensație și libertate financiară, dar este și de posibilitatea de a avea libertatea de a lua decizii în viață pentru a face anumite lucruri, dar, sincer să fiu, pentru mine, un motiv care m-a „împins” să plec a fost că, la un moment dat societatea românească, cel puțin în București, îmi dădea impresia că lumea se plângea foarte mult. Înțeleg că sunt motive foarte bune, cum s-a și văzut de curând, care să ne facă pe noi, deși nemulțumiți, să dorim să facem o schimbare. Problema, când eram eu în liceu, era că atitudinea oamenilor era axată mai mult pe a căuta probleme, nu soluții. Și era și un sentiment, în jurul meu, de presiune socială. Cumva lumea era nemulțumită în jurul meu. Și acesta a fost un alt motiv pentru care eu mi-am dorit să explorez o altă mentalitate, dar nu spun că unde am fost era lapte și miere sau că lumea era înțeleaptă și totul era perfect, doar că am avut nevoie de alte unelte ca să mă pot confrunta cu ce am venit eu, eu experiența mea socială și culturală, cu ce am trăit în România.

SpiruScience: Cât de greu a fost să fiți pe cont propriu, fiind tânăr, într-o țară străină, departe de casă?

Alexandru Godeanu: Este un pic dificil. În primul an m-am simțit foarte singur și mă plimbam în jurul orașului, în Manchester, mergeam efectiv pe străzi, mă plimbam peste tot. Căutam ceva, nu știu ce căutam, dar căutam ceva. Am fost foarte distras și un pic copleșit. Erau foarte multe culturi, foarte mulți oameni. Și nu știu cât de mult eram înconjurați de oameni din alte țări în România. La momentul respectiv întâlneam oameni din țări de care auzisem numai la geografie, deci era foarte interesant, din punctul acesta de vedere, dar de asemenea, a fost dificil. De asemenea a fost și o provocare: ai mei mă susțineau cât puteau numai în primul an, dar după, fiind dificil din punct de vedere financiar, a trebui să caut modalități de a lucra și am stat în condiții extraordinar de proaste. Am avut șoareci în casă, șobolani afară. Practic, nu este cel mai sigur acel oraș... Adică e sigur în zonele în care știi să te duci, dar noaptea în anumite zone nu te-ai plimba, dare eu de exemplu nu știam această chestie și câteodată m-am mai găsit în niște situații în care niște oameni dubioși m-ar aborda... nu știu, tot felul de povești. Ce încerc să zic este că din punctul acesta de vedere, al siguranței, al singurătății, al nevoii de a găsi independență interioară imediată... să zicem că cineva experimentează chestia aceasta și în România, să zicem că se mută de acasă, se duce în chirie sau stă la cămin, dar într-un fel este, o dată, cunoscutul din jur, dar este și ideea că dacă se întâmplă ceva „gata mă duc la ai mei și totul e ok”, dar acolo (în străinătate) e un pic mai dificil, sau așa a fost experiența mea, din acest punct de vedere. A fost destul de solicitant inițial, dar după te obișnuiești, iar apoi respectiva independență care devenise dificil de obținut pentru că, într-un fel erai pus într-o situație în care ești forțat să găsești acea independență, ajunge să creeze dependență pentru că îți place foarte mult să poți lua respectivele decizii pe cont propriu și să poți conta pe tine însuși, să te încrezi în propriile forțe.

SpiruScience: V-ați gândit vreodată, în acest prim an, să vă întoarceți în România? Ați luat în calcul această posibilitate?

Alexandru Godeanu: Nu... Îmi plăcea într-un fel pentru că mă simțeam, într-un fel, treaz. Mă simțeam provocat, simțeam că potențialul meu era cu adevărat împins către limită, că treceam de limită și redefineam limitele, mă redefineam pe mine. Eu am privit-o ca pe o oportunitate foarte frumoasă, deși, uite, spre exemplu, la un moment dat, unde stăteam nu aveam încălzire de la centrală, deci practic, iarna, am stat într-un loc în care

nu era căldură și aveam un radiator, sau două, iar apartamentul avea trei camere, fiecare dintre noi avea o cameră în locul acela nasol cu șoareci și șobolani. Și era un frig în timpul ierii... de nu poți să-ți imaginezi. Ce este amuzant este că eu, în timpul liceului, mergeam în mânăcă scurtă la școală și ziceam „da, îmi place să mă supun încercării, că frigul este în mintea ta”, iar lumea comenta, mă întreba „Ce faci? De ce porți numai tricou?” și eu le ziceam „Nu, că frigul este numai în mintea ta” și mă supuneam eu provocărilor acestora încă din liceu, dar am ajuns în situația în care nu mai este doar o mică provocare căreia totuși i se poate pune capăt. Aveam două radiatoare pe care le mai plimbam prin casă ca să mai bage căldură, dar efectiv aveam trei păături pe mine și era un frig înimaginabil. Asta încerc să zic: ești pus în situația în care redefinești totul, dar te învață foarte multe. Te învață reziliență, perseverență.

SpiruScience: Vorbind de locuința din timpul facultății, am înțeles că ați lucrat în acest timp. Ce ați avea de spus legat de echilibrul între studiu și muncă?

Alexandru Godeanu: În primul an nu am lucrat., în primul an eram un pic pierdut, copleșit. În al doilea an am început să mai întreb în stânga, în dreapta pentru că situația era dificilă și aveam nevoie să mă susțin financiar. Îmi aduc aminte că am fost la un fel de procesiune în Londra și am început să vorbesc cu niște oameni pe care îi știam din Manchester cărora le-am zis că eu caut ceva și mi s-a zis „a, eu am o agenție de imobiliare”. Așa am început să lucrez ca agent de imobiliare pentru un an și un pic. Practic, tot anul doi, eu am lucrat full-time. Înainte și după am avut și niște experiențe ca ospătar. Înainte am fost ospătar la niște nunți indiene, iar după ce am fost agent imobiliar am lucrat și la un hotel, la Ritz London, ca ospătar. Foarte dificil... Și am lucrat un timp și în lounge-uri. Din punct de vedere al echilibrului, este dificil. De ce este dificil? Pentru că odată ce găsești ceva este foarte ușor să fii tentat să mai lucrezi „hai să mai lucrez încă două ore, încă trei ore, să mai fac niște bani”, mai ales dacă îți este dificil din punct de vedere financiar. Chestia aceasta poate să ducă la sacrificii din punct de vedere al studiilor. Ca și sfat, recomandare pentru oricine se află într-o astfel de situație este să aibă planul foarte clar. În final, chestia aceasta este temporară, este ca un suport, dar, dacă studiezi în Anglia, aceasta este prioritatea și ea ar trebui să treacă mai presus de orice. Asta zic, este destul de dificil să se respecte respectiva balanță. Important este să întrebi stânga-dreapta, să înțelegi ce fac și restul, ce se întâmplă, dar foarte important este să se mențină și studiile, să nu fie sacrificate. Eu asta am făcut în anul doi, am lucrat foarte mult la agenția de imobiliare respectivă și performanța mea s-a dus în jos, n-a fost foarte bună. Numai în anul trei m-am oprit din a lucra. Lucram aproape full-time, lucram 33 de ore și practic mi-au fost afectate studiile și notele. Inițial, eu eram pe

programul de master, care ar fi fost de patru ani, dar am fost retrogradat la programul de trei ani, numai pe licență pentru că n-am avut nota necesară. Atunci mi-am dat seama că, fiind anul final, trebuia să mă concentrez, să nu mă lăsa distras și atunci am început să lucrez mai puțin. Mai răuț este mai bine, dacă se poate.

SpiruScience: În retrospectivă, din punct de vedere al campusului, a profesorilor, a întregii experiențe de facultate în Anglia, cum a fost la University of Manchester?

Alexandru Godeanu: Cred că aceasta este una dintre experiențele care m-a învățat cele mai multe și sunt extraordinar de recunoscător că am avut oportunitatea respectivă. Este Manchester. Manchester-ul este incredibil. Are cel mai mare colectiv de studenți din întreg UK-ul, ai oameni de efectiv peste tot, ai o mie și unu de cluburi, de orice îți imaginezi. Știi cum vezi în filme club de canotaj, club de... tot felul. Și mereu chestia aceasta mi s-a părut foarte specifică serialelor. Când le vezi, este șocant: sunt foarte multe lucruri de făcut, nu ai cum să te plictisești. Asta este ceva în care mi-aș fi dorit să fiu un pic mai implicat, să fiu parte din nu știu ce club. Dar, cumva, mi se părea că nu aveam timp de nimic. Dar poate era din cauza a cum îmi gestionam timpul și poate nu eram cel mai eficient din punctul acesta de vedere. Alte experiențe, din punct de vedere al studiilor: sunt foarte multe lucruri pe care le-am uitat. Și am uitat foarte multe lucruri pe care le-am învățat la universitate. Dar de ce sunt foarte recunoscător universității la care am fost este pentru că ceea ce m-a învățat este să mă descurc cu necunoscutul. Să zicem că înainte eu eram foarte obișnuit cu această dinamică: era această informație pe care nu o cunoșteam, mi se prezenta apoi această informație, iar așteptarea era ca eu să știu numai atât, eventual cu plus/minus încă puțin. Asta înseamnă că eu dacă memorez, dacă stau și mă concentrez foarte mult timp pe chestia asta, pot să fiu capabil să reproduc informația prezentată mie, pe când la Manchester au fost foarte multe situații în care practic nu mi se dădea nimic, sau o mică direcție, o mică structură, dar în privința multor lucruri există așteptarea ca tu să te duci în lume și să explorezi, să cercetezi. Practic, asta m-a învățat pe mine: să mă descurc cu lucruri pe care nu le știu. De exemplu, în anul trei, am avut un proiect, numit dizertație, adică un fel de lucrare de licență, dar care pentru mine a durat numai o lună, și apoi am mai fost două proiecte: un proiect mare și un proiect mic. Lucrarea respectivă de licență, care este mai mult bazată pe studiu și cercetare individuală, consta într-un „literature review”, adică trebuia să caut foarte multe surse pe o anumită temă. Mi-a fost atribuit un profesor, iar profesorul respectiv a zis „ok, alege-ți o temă”, iar eu mi-am ales un subiect care era destul de vag, anume „The Future of Energy of Saudi Arabia”. La un moment dat începuse să mă fascineze subiectul acesta legat de energie. Aceasta era ideea: eu nu știam

nimic. Dar univeristatea și felul de prezentare te învață să te descurci cu un lucru cu care nu ești confortabil, despre care nu știi. Practic, te întrebi „ok ce este de făcut?”. Cauți resursa A, B, C, D, dar nici nu ai timp să citești, să procesezi toate sursele, să înțelegi dacă lucrul acesta ți-ar fi de folos sau nu. Trebuie să te descurci cu o problemă mai puțin cunoscută. Nu se aplică modelul „ca să iei 10 trebuie să știi subiectele A, B, C, D și atât”. Altceva, legat de teorie și practică, mie mi se pare că învățământul din România, el puțin când eram eu elev, era foarte axat pe memorare, pe teorie. Practic, ce suntem învățați în România, anume teoria, abstractizarea, memorarea, au fost foarte folositoare. Și matematica ce, în opinia mea, asemenea altor lucruri, este predată la un nivel mult mai ridicat în România comparativ cu Anglia, de exemplu. Doar că la momentul respectiv, nu prea se punea atenție pe practică, motiv pentru care mi s-a părut dificil în Anglia, când trebuia să fac experimente, când eram într-un laborator, aveam aparate și trebuia efectiv să interacționez cu aparatele. Eu nu prea făcusem asemenea lucruri, decât, poate, puțin la chimie. Ne axasem mai mult pe teoretic, ceea ce m-a ajutat din anumite puncte de vedere, dar a făcut să îmi fie și dificil din altele. Da... cam așa a fost în retrospectivă. Aș vrea, totuși, să accentuez ideea de a fi confortabil cu cercetarea independentă, mentalitatea de a duce lucrurile la bun sfârșit pentru că mi-am dat seama că aceste lucruri sunt foarte folositoare și la muncă. Câteodată nu ai toate informațiile de care ai nevoie, dar e ok, trebuie doar să devii creativ cu metodele de căutare a diverselor informații. De exemplu, este foarte ușor să zici „a, resursa asta trebuie plătită, dar este cea care are informația de care am nevoie”, să rămâi blocat și să te oprești acolo, dar este necesar să găsești soluții.

SpiruScience: După licența în fizică, ce anume a motivat trecerea aceasta la business și economie?

Alexandru Godeanu: Din nou, eu în timpul liber am început să citesc diverse știri și am devenit foarte interesat de lume, de economie, de finanțe. Sincer, a fost și o metodă ca eu să îmi găsesc o altă cale din domeniul profesoral. Profesoratul m-a învățat multe până într-un punct, dar apoi, eu, pentru mine, aveam nevoie de altceva. Da, profesoratul m-a învățat ce trebuia să mă învețe, însă pentru a continua în direcția respectivă ar fi fost necesar ceva interior, să zicem pasiune, care să mă facă să-mi doresc în această direcție, dar eu am vrut altceva. Și la momentul respectiv așa a fost să fie: am ajuns, citind foarte mult, să dezvolt o pasiune pentru economic, de finanțe. Recunosc, inițial, am căutat ceva în direcția de științe. Nu cred că am zis, dar eu când am terminat fizica, pentru că n-am avut cel mai bun echilibru între muncă și studii, am lăsat aplicarea pentru „graduate schemes” pe ultimul moment. Graduate schemes, constau, practic, angajarea

ta la o companie care te pregătește. Tu lucrezi acolo ca într-un fel de stagiu în care ei te formează pentru a lucra la compania lor. Eu am aplicat foarte târziu la graduate schemes și găsisem numai unul care nici nu era în fizică, era în software development pentru că făcusem un curs de programare timp de doar două semestre, dar nu aveam cunoștințele și experiența necesară, așa că nu am fost acceptat și m-am făcut, în schimb, profesor. Deci, eu când am vrut să îmi caut altceva, am vrut să aplic din nou în ceva în direcția științelor, dar nu găsisem nimic accesibil. Aceasta este o altă chestie în Emirate, facultatea este extraordinar de scumpă. Am găsit, până la urmă, acest master în finanțe, pe care l-am făcut la American University in Dubai. Practic, l-am făcut în paralel cu profesoratul pentru că am început acest master după un an de profesorat întrucât după un an mi-am dat seama că trebuie să fac pasul următor, așa că am aplicat și am fost acceptat. A trebuit să fac niște cursuri de tranziție, care erau destul de ușoare. După care, am început să studiez seara și să predau dimineața, unde se mai adăugau și meditații de-a lungul săptămânii.

SpiruScience: În liceu nu a existat acest interes pentru partea de economie și business?

Alexandru Godeanu: Da, foarte ciudat... Chiar nu a fost, ci s-a trezit mai târziu. Sincer, încă sunt într-o continuă explorare internă pentru a înțelege exact, dar nu cred că o să ajung la un răspuns anume pentru că sunt multe lucruri de care sunt interesat și sunt multe lucruri pe care aș vrea să le reunesc. Într-un fel, pe atunci mă axam foarte multe pe științe matematice, pe teoretic. Mereu m-am întrebat dacă în câțiva ani mă voi întoarce la fizică sau la matematică, cine știe? Dar mi se pare că sunt anumite informații din diverse domenii pe care aș dori să le aflu și la momentul respectiv a început să fie în direcția finanțelor. Poate este din cauza firei renașcentiste a omului... Mereu am fost foarte fascinat de renașcentism și de posibilitatea de a împlini cunoaștere din domenii diferite. Dar da, interesul pentru economie nu a fost și în liceu. Am început să fac studiile și mi-a plăcut, după care am terminat. Am fost și la o competiție în timpul facultății în cadrul căreia trebuia să acționez ca un fel de consultant. Adică, să zicem că un investitor vine la tine și îți zice că ar trebui să investească într-o companie, iar tu, consultantul trebuie să creezi o analiză a acestei companii care să conțină analiza SWOT, puncte forte/puncte slabe, descrierea business-ului, o prezicere a performanței companiei peste o anumită perioadă de timp. Eram o echipă de cinci și am performat ok. Profesoara mea, care mă plăcea ca student, cunoștea pe cineva care cunoștea pe cineva care deschidea un investment start-up în Dubai. Într-un fel, doamna aceasta a întrebat-o pe profesoara mea dacă știe un student ok, iar dânsa m-a pus în legătură cu respectiva persoană și cam așa a fost tranziția între master și locul unde lucrez acum.

SpiruScience: De ce v-ați dus în venture capital? Totuși este un domeniu instabil, cu o mulțime de riscuri.

Alexandru Godeanu: Da, extraordinar de multe riscuri. Venture capital este o lume foarte interesantă, iar foarte multe dintre investițiile făcute la nivel de start-up nu vor fi profitabile. Dar ce îmi place mie foarte mult la ideea de venture capital este că există o discrepanță între talent și capital și mi se pare frumos să existe posibilitatea de a le aduce pe cele două împreună căci sunt foarte multe idei bune, frumoase care ar putea aduce schimbare în viața de zi-cu-zi a oamenilor și cu adevărat să aducă un progres, însă mi se pare că nu sunt date oportunitățile necesare. Aș vrea să am informația necesară ca să pot să identific astfel de idei bune și să am oportunitatea de a ajuta cumva, fie din punct de vedere al investiției (nu eu neapărat, ci prin intermediul companiei) sau să fac legătura între persoanele respective, „a, știu eu pe cineva care ar putea să te ajute cu ideea asta”, fie să dau o anumită structură din următorul punct de vedere „ok, tu ai ideea respectivă, dar, ca orice start-up, ai nevoie să pui chestii cap la cap”. Asta înveți lucrând la start-up: trebuie să fii „jack of all trades, master of none”, „omul bun la toate, maestru la nimic”. O scrie în contract alais financiar, dar eu sunt, de fapt, o mie și una de alte lucruri. În special la începutul companiei, făceam și chestii de HR și la admin operations și la internet, adică trebuie să fii foarte flexibil și trebuie să fii foarte confortabil cu acest continuu necunoscut. Menționez aceste lucruri ca să se înțeleagă cum se conectează totul, de la personalitate și felul de a fi la experiențele. Este mai căutată posibilitatea de a adaptabilitate, de găsim a soluțiilor, de a putea învăța anumite lucruri chiar dacă nu ești specialist. Da, este foarte important să avem specialiști în lume, dar este important să poți să fii și maleabil în funcție de situații ce necesită găsirea de diverse soluții, iar tu nu poți prezice chiar tot.

SpiruScience: Având în vedere că ați spus că multe start-up-uri au o șansă mică de succes, cam care ar fi criteriile luate în considerare înainte de a face o investiție?

Alexandru Godeanu: Eu nu sunt numai în direcția investițiilor, sunt și la gestionarea portofoliului. E un pic din toate. Gestionez niște active, fac tot ce înseamnă rapoarte, analize. Dar când vine vorba de investiții și când mă ocup de ele, este foarte important să se știe: investești în niște oameni. Trebuie să înțelegi: ce dorește persoana din fața ta să construiască? Care este motivația? Să strângă niște bani, apoi să dispară? Sau să

pretindă că construiește ceva, fără a o și face, defapt? Sau este cu adevărat o pasiune? Are o dorință de a face o schimbare? De obicei, mă concentrez, în primul rând, pe oameni. Apoi vine problema care se încearcă a fi rezolvată. În domeniul în care lucrez, trebuie să fii foarte la amănunt. „Ok, asta e echipa. Și voi vreți să strângeți atâția bani. Pe ce se vor cheltui? Vreți să urmați o anumită direcție. Dar de ce ați decis asta?” Trebuie să înțelegi foarte bine cât de viabilă este soluția la problema pe care ei vor să o rezolve. Este un echilibru între oameni, a investi în oameni, dar și cât de relevantă este ideea în contextul a ceea ce este disponibil în sfera în care ei vor să acționeze. Trebuie să îmi fac cercetările, să înțeleg dacă acești oameni cu adevărat pot crea ceea ce vor și dacă este relevant, dacă există deja ideea lor și este mai bine pusă în aplicare. De asemenea, trebuie să vezi, să zicem că ești investitor și îți vine o companie care vrea să construiască ceva, atunci ți se aduce un PowerPoint în care trebuie prezentat tot, iar din felul în care este prezentat, îți poți da seama și cât de mult s-au informat și ei, dacă și-au pus întrebări peste întrebări ca să înțeleagă cu adevărat dacă ceea ce și-au propus ei este ceva ce ar funcționa, ce merită construit, pentru că altfel, se pierd resurse, nu din perspectiva investitorului, ci din perspectiva timpului pe care ei îl pierd în loc să facă altceva. Eu acum sunt un pic la o răscruce: fiind în domeniul de venture capital, am descoperit că există și unele companii, care formează, dar și investesc. Tu, de exemplu, în venture capital, poți fi investitor, poți fi investitor activ, adică să le oferi și resurse de networking, nu doar să le dai niște bani și ei să se descurce, sau poți avea astfel de locuri unde tu mai și contribui la creșterea unei companii. Mai mulți oameni aplică, se acceptă un număr de companii și nu doar că primesc fonduri, dar li se dă și o structură legată de cum să creeze compania, cum să le-o prezinte altor investitori pentru a atrage mai multe fonduri. Din acest motiv am pus mai mult accentul pe oameni, pentru că sunt foarte mulți oameni care pot avea idei bune, dar nu au o structură, chiar dacă ei sunt foarte pasionați. Le poți oferi structura respectivă, iar ei având structura necesară, informația necesară, conexiunile necesare, pot crea ceva foarte frumos. Asta îmi și place. Mă văd în această sferă, dar nu știu foarte sigur. Mie îmi place, mi se pare foarte interesant și vreau să învăț cât mai mult, dar eu acum fac și un curs. Acum sunt, teoretic, student, din nou, și fac programare la o școală numită „Școala 42” în Abu Dhabi. Este o școală centrată pe elevi, fără taxă, dar este foarte competitivă. Practic, eu acum fac programare în C și în C++. Este o școală foarte interesantă și mi-aș dori să existe și în România

pentru că au locații în întreaga lume. Oricum, eu aveam o pasiune pentru programare încă de când am terminat facultatea și m-am regăsit din nou în acest domeniu. Sincer, eu încă încerc să le aduc pe toate împreună. La momentul actual sunt pe ideea că sunt într-o comunitate de programatori care vor deveni talente cu idei frumoase, dar pot fi și în comunitatea de oameni care au acces la capital, dar dacă pot cumva să găsesc un traseu pentru a le îmbina, s-ar crea ceva frumos. Dacă nu, poate la un moment dat îmi voi da seama că programarea este pasiunea vieții și îi voi aloca și mai multe resurse. La momentul actual, mi se pare interesant că, atunci când termini liceul, tu deja ar trebui să știi în ce direcție te vei îndrepta, dar mie mi se pare că la 20 de ani îți petreci timpul numai învățând încontinuu și să obții toate uneltele care îți trebuie ca să faci ceea ce vrei să faci. Mi se pare că sunt foarte mari așteptările în a avea totul lămurit, mai ales că lumea a devenit din ce în ce mai complicată cu toate aceste lucruri de făcut care nu sunt clare. Nu mai devii doctor, inginer, avocat și gata, ci este o varietate mare de lucruri pe care le poți face, dar, ca să înțelegi ce este compatibil cu tine, ai nevoie de timp, ai nevoie să explorezi. Asta îmi și place în venture capital: te duci, încerci, nu îți iese ok, reîncerci, te redefinești. Aceasta este ideea: să fii flexibil.

SpiruScience: Vorbind de interdisciplinaritate, există vreun mod în care puteți îmbina și cunoștințele de fizică din facultate, și cele de matematică și biologie din liceu, și cele de finanțe și cele de computer science în mod activ?

Alexandru Godeanu: Ceea ce este interesant la domeniul în care lucrez acum, anume în investiții, este că, fiind vorba de companii, suntem contactați de oameni din foarte multe sfere și, dacă ai cunoștințe din mai multe domenii, este mult mai ușor să îți dai seama dacă soluția prezentată ție este viabilă sau nu. Dar, revenind la întrebare, toate lucrurile pe care le învățăm în cadrul acestor discipline, în final, se rezumă la niște competențe transferabile ce pot fi interschimbate. Adică ce am învățat la fizică legat de abilitatea de a face o cercetare într-un domeniu pe care nu îl cunosc foarte bine m-a ajutat extraordinar de mult când am probleme în sensul că am un portofoliu de management și mi-am dat seama că trebuie să prezint informația într-un anumit fel, dar eu nu am pregătirea tehnică necesară. Toate aceste discipline au niște aptitudini care pot fi transferate și, în final, nu poți spune „folosești toate astea în acest domeniu”, dar fiecare disciplină poate folosi competențe obținute din alte sfere. Din acest motiv îmi place că am avut aceste salturi din mai multe discipline pentru că mi-a dat niște aptitudini un pic

diferite. Mi se pare că mi s-a dat o oarecare adaptabilitate pentru a mă descurca cu astfel de lucruri. Din nou, ai nevoie și de specialiști, dar ai nevoie și de flexibilitate.

SpiruScience: Revenind la domeniul în care lucrați, ați putea să ne spuneți despre proiect din venture capital mai remarcabil sau care a avut succes?

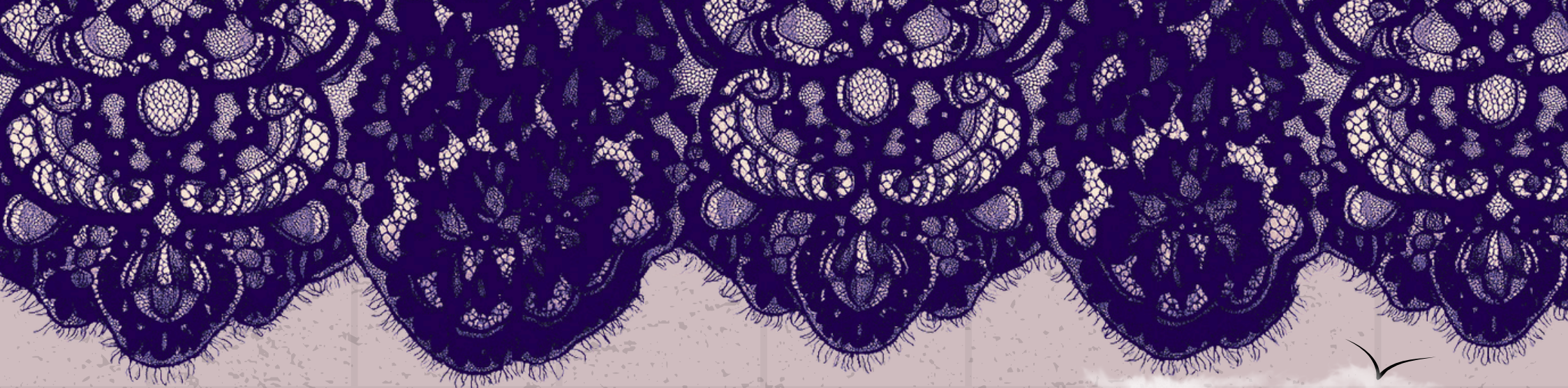
Alexandru Godeanu: Locul în care lucrez ține la confidențialitate... Avem focus pe tehnologie de blockchain și practic sunt unele companii care se axează pe cum ar putea fi aduse niște lucruri din viața de zi cu zi în tehnologia de blockchain are este mai la început. Evident, toată lumea știe de crypto, dar este mai mult decât atât, lucru care se reflectă în interesul pentru produsele financiare cum ar fi criptomonede ca Bitcoin, care acum sunt într-o mare măsură acumulate de investitori. Tehnologia blockchain și întreaga lume crypto sunt la început și este totul foarte încurcat, dar mi se pare foarte interesant că sunt aceste lucruri pe care le căutăm pentru a putea aplica tehnologia de blockchain în lucruri pe care le-am putea folosi de zi cu zi. Să spunem că ai niște active care sunt „pe lanț” și tu vrei să folosești respectivele active, care, până la urmă, ar presupune o redistribuire de valoare. Este și interesant, ne uităm la bani și, până la urmă, știm foarte bine că dolarul obișnuia să fie sprijinit de rezervele de aur, dar prin 1970, s-a stabilit dolarul să nu mai fie sprijinit de aur, ci de economia Statelor Unite. Este foarte interesant: toată economia este numai distribuire de valoare. Este ceea ce gândim noi că reprezintă o hârtie de un dolar...Deci, ideea acelor inițiative este distribuirea de valoare și cum poate fi făcută eficient pe blockchain.

SpiruScience: Ca ultimă întrebare: dacă ați putea să o luați de la capăt, ați face aceleași alegeri din punct de vedere profesional sau ar fi ceva ce ați schimba?

Alexandru Godeanu: Alegerile mele au fost luate pentru că erau compatibile cu persoana care eram în momentul respectiv. Acum, gândindu-mă dacă aș face o alegere diferită, aș zice acest lucru ca rezultat al tuturor alegerilor pe care le-am făcut la momentele respective și, teoretic, nu ar mai fi compatibile. Eu aș putea zice chestia asta numai pentru că am făcut alegerile respective. Nu cred că aș lua decizii diferite. Da, poate puțin mai multă concentrare, mai multă prioritizare, dar pot să spun chestiile

acestea, că în facultate aş fi vrut să fiu un pic mai implicat, mai conştiincios, să nu mă las distras de muncă, dar, într-un fel, totul s-a întâmplat în așa fel încât să mă aducă la momentul de acum când sunt foarte recunoscător pentru toate lucrurile care s-au întâmplat chiar dacă nu a fost cu succes la momentele respective, dar mi-au dat oportunitatea să învăț niște lucruri. Să zicem că aş fi aplicat în timp la un graduate scheme, mi-aş fi găsit unul și aş fi lucrat la o companie în Anglia, că da, mi-aş fi dorit să fi stat mai mult timp în Anglia și să îmi iau și pașaport englez, să am dublă cetățenie, dar când mă gândesc că dacă nu aş fi fost respins de la programele respective, n-aş fi venit în Emirate, iar dacă n-aş fi venit în Emirate, n-aş fi început și programarea, care îmi place extrem de mult, poate nu aş fi descoperit că îmi plac finanțele și economia, nu mi s-ar fi dat oportunitatea să fiu expus acestor competențe. Probabil nu aş face alegeri diferite, dar, evident, ai aceste gânduri de „cum ar fi fost dacă?”, dar nu din punct de vedere al regretului, ci din curiozitate.

CONSTANTIN BRÂNCUȘI

1876, Hobița-1957, Paris

Brâncuși și influența sa în artă. Ce a adus nou?

Brâncuși, precursor al modernismului

Constantin Brâncuși este considerat unul dintre cei mai influenți sculptori ai secolului al XX-lea și un precursor al modernismului. Spre deosebire de mulți sculptori celebri ai epocii, preocupați de redarea realistă a corpului uman sau a animalelor, Brâncuși a fost interesat de esența lucrurilor. El nu a urmărit aparența exterioară, ci spiritul unui obiect, partea invizibilă ochiului, pe care o considera adevărata realitate.

Pentru Brâncuși, sculptura nu era abstractă. Din perspectiva lui, reducerea formei nu însemna îndepărtarea de realitate, ci apropierea de adevăr. Această viziune îl diferențiază clar de tendințele dominante ale vremii.

Tehnica de lucru și relația cu materialul

Brâncuși a ales o tehnică diferită de cea dominantă în epocă. El cioplea direct în material, piatră, lemn sau bronz, fără a folosi modele din lut sau ipsos. Această metodă presupunea asumarea definitivă a fiecărei intervenții. Pentru artist, materialul avea o viață proprie. Lemnul, piatra și bronzul nu erau simple suporturi, ci elemente active în procesul de creație. Modul în care materialul era lucrat influența sensul final al operei.

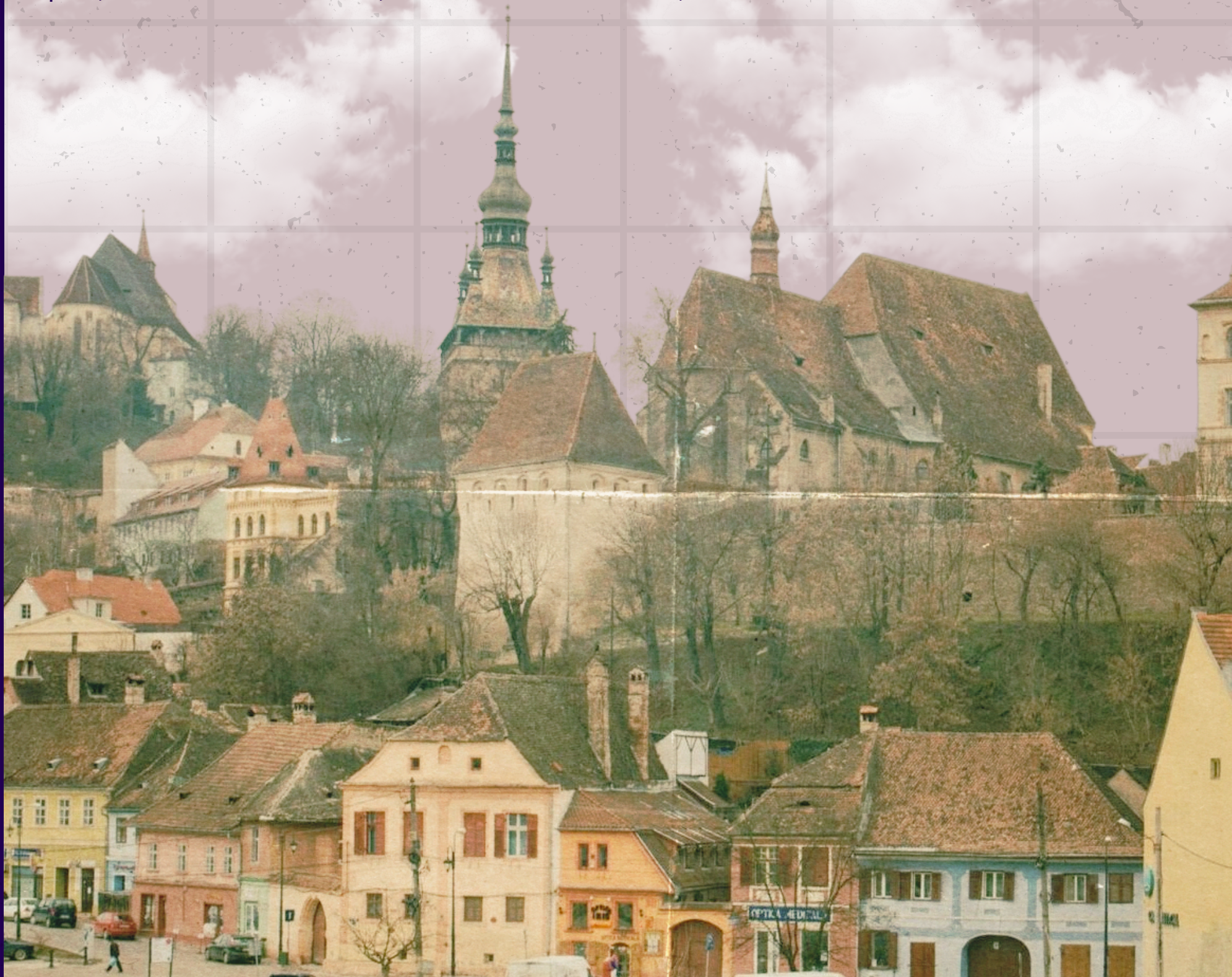
Inspirația din arta populară românească

Deși este încadrat în modernism, cea mai importantă sursă de inspirație a lui Brâncuși a fost arta populară românească. Această influență este vizibilă în ansamblul monumental de la Târgu Jiu, realizat în memoria românilor care au luptat în Primul Război Mondial. *Masa Tăcerii*, *Coloana Infinitului* și *Poarta Sărutului* sunt legate de formele și simbolurile satului românesc.

Poarta Sărutului amintește de porțile țărănești din Oltenia, atât prin formă, cât și prin motivele geometrice. *Coloana Infinitului* își are originea în stâlpii tradiționali din lemn, iar *Masa Tăcerii* sugerează ideea de comunitate și reculegere.

Atelierul și modul de viață al artistului

Legătura cu tradiția românească se regăsește și în modul de viață al lui Brâncuși. Atelierul său, reconstruit după moarte pentru a putea fi vizitat, semăna cu o casă țărănească. Artistul își confecționa singur mobilierul, folosea o placă mare de piatră drept masă și încălzea spațiul cu o sobă simplă. Atelierul era un spațiu de lucru, dar și un loc de reflecție.

Opere reprezentative pentru stilul lui Brâncuși

Sărutul

În această lucrare, Brâncuși păstrează forma inițială a materialului și folosește forme geometrice simple. Cei doi îndrăgostiți sunt redați ca o unitate aproape indivizibilă. Iubirea este exprimată prin contopire și echilibru, nu prin detalii anatomice.

Pasărea în văzduh

În această serie de sculpturi, Brâncuși nu reprezintă o pasăre concretă. El sugerează ideea de zbor printr-o formă alungită și netedă. Lucrarea transmite mișcare și libertate, nu imaginea literală a unei păsări.

Domnișoara Pogany

Această serie propune o viziune simbolică asupra portretului. Chipul este redus la forme esențiale, un cap oval și ochi mari migdalați. Portretul devine un simbol, nu o reprezentare realistă.

Influența lui Brâncuși asupra altor artiști

Brâncuși a influențat profund arta secolului al XX-lea prin lucrările sale și prin modul în care înțelegea creația artistică. Sculptorul abstract Richard Hunt a fost inspirat de tehnica și de importanța acordată atelierului, după o vizită la Paris. Arhitectul Klas Anshelm a folosit atelierul lui Brâncuși ca referință în proiectarea sălii Malmö Konsthall.

În literatură, poetul modernist Ezra Pound a fost influențat de lucrarea *Pasărea în spațiu*. Criticul Lucy Jeffery a evidențiat modul în care valorile brâncușiene, claritatea, precizia și reducerea formelor la esență, se regăsesc în poezia sa.

Brâncuși în teatru și film

Viața și opera lui Brâncuși au inspirat și alte forme de artă. Regizorul Mike Davis a realizat o piesă de teatru despre viața sculptorului și și-a exprimat dorința de a realiza un film pe aceeași temă. În 2023, regizorul britanic Peter Greenaway a lansat filmul *Mergând spre Paris*, dedicat drumului lui Brâncuși către Paris.

De ce este importantă promovarea lui Brâncuși raportat la artă, dar și la personalitate?

Influența artistului Constantin Brâncuși asupra lărgirii orizontului artistic tematic al sculpturii

Constantin Brâncuși este o personalitate fundamentală a artei moderne, din mai multe motive. Unul esențial este reprezentat de o ideologie specifică perioadei: încurajarea creației și a inovației din dorința de a combate imitația mediocră. În acest sens, Brâncuși câștigă titlul artistului care a eliberat forma tradițională a sculpturii și a amplificat-o după propriul set de idei. A folosit forme dinamice, povești tradiționale românești și influențe franceze, izbutind să își înscrie opera în rândul celor mai importante capodopere moderne. Constantin Brâncuși s-a remarcat artistic într-o perioadă a culturii europene care recomanda originalitatea și sinceritatea în artă, mișcare în cadrul căreia a reușit să înscrie numele României.

Personalitatea lui Constantin Brâncuși în schimbarea percepției despre sculptorul tradițional

Constantin Brâncuși este un artist care reușește să concentreze arta sculpturii într-o direcție mult mai vastă și mai originală față de cea din timpul precedent lui. Punctele cheie ale unei opere reușite se îndreaptă spre un univers filozofic. Astfel, calitatea unei lucrări se măsoară în procesul artistic al realizării și în gradul de inovativitate și de sensibilitate, mai degrabă decât în materiale și compoziție.

Aspecte ale personalității și ale stilului de viață al sculptorului se restrâng în caracterul lucrărilor sale. El valorifica simplitatea construită atent, opunându-se cu înverșunare conceptului de forme fără formă.

Personalitatea lui Constantin Brâncuși a jucat un rol decisiv în schimbarea percepției despre sculptorul tradițional, deoarece el a refuzat convențiile academice, a afirmat independența artistică și a impus imaginea creatorului modern ca vizionar și filozof al formei, pentru care sculptura nu mai este doar meșteșug, ci un act de gândire profundă, de sinteză și de exprimare a esenței universale.

Cum influențează ceea ce a izbutit Brâncuși să stabilească prin parcursul său artistic societatea din prezent

Opera lui Constantin Brâncuși se reflectă în evoluția artei contemporane prin influența sa continuă asupra minimalismului, artei conceptuale și designului modern, unde accentul pus pe simplitatea formelor, pe materialitate și pe ideea de esență a devenit un principiu fundamental, demonstrând că viziunea sa rămâne actuală și relevantă ca sursă de inspirație pentru artiștii care caută expresia pură și universală a artei.

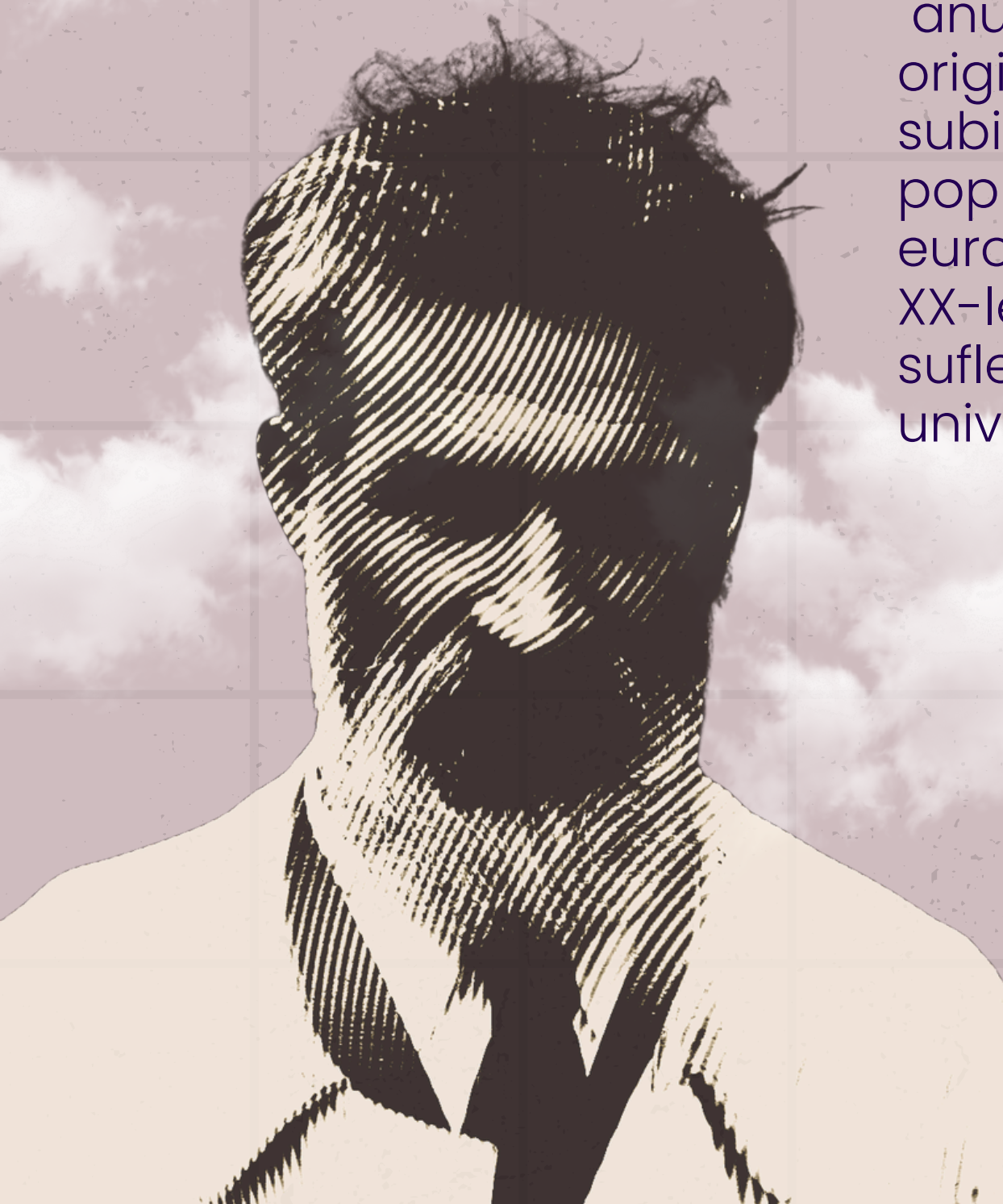
Importanța recunoașterii contribuției lui Constantin Brâncuși în artă

Recunoașterea contribuției lui Constantin Brâncuși în artă este esențială deoarece el a fost un pionier al sculpturii moderne, influențând decisiv evoluția artei secolului XX prin renunțarea la realism și prin esențializarea formelor, oferind opere cu profunde semnificații spirituale și universale, inspirate totodată din tradițiile românești, ceea ce a făcut ca identitatea culturală națională să fie integrată și valorizată la nivel mondial.

Punctele valoroase ale artei lui Brâncuși, care fac posibilă înscrierea operei acestuia în rândul capodoperelor artistice europene

Brâncuși este considerat un monument al conștiinței artei moderne prin reflecția filozofică pe care o integrează în structura operelor sale. Împletește două aspecte doveditoare ale autenticității sale artistice,

anume: viziunea originală asupra subiectelor filozofice populare în cultura europeană a secolului al XX-lea și expresia sufletului românesc universalizat.

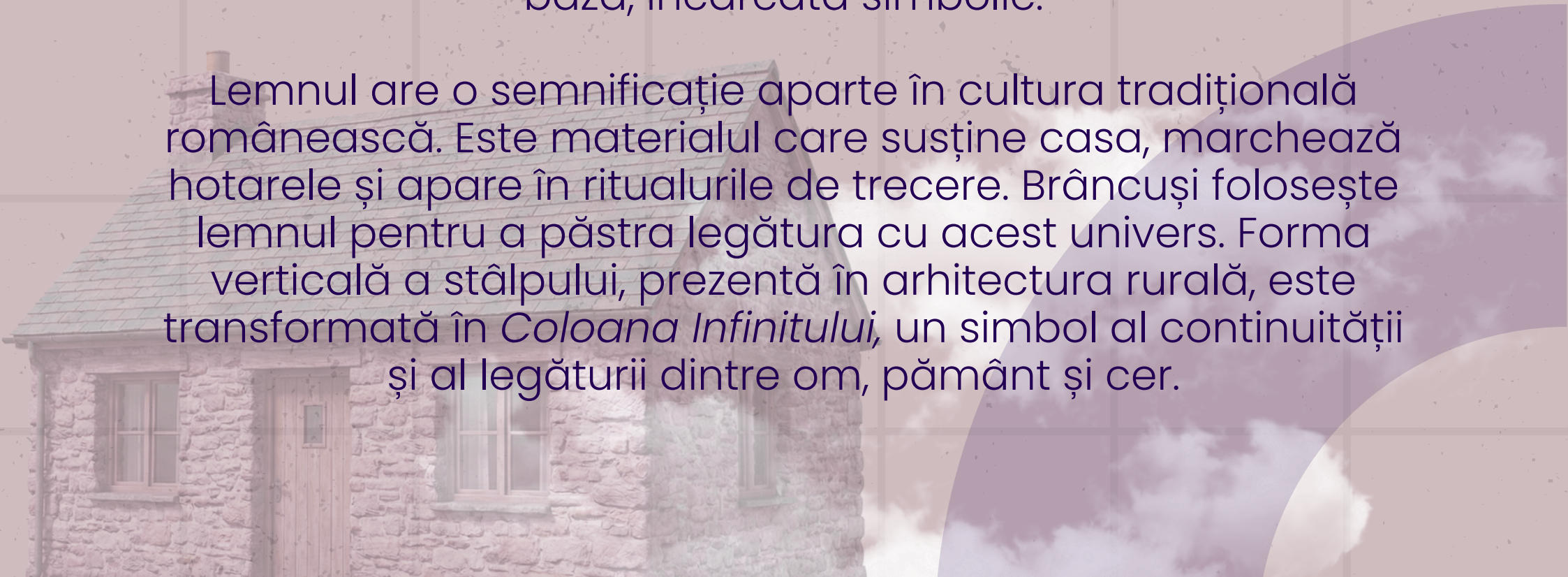
Brâncuși la Târgu Jiu -simboluri tradiționale și armonie matematică

Constantin Brâncuși este una dintre cele mai importante personalități culturale ale României. Opera lui pornește din spațiul satului românesc și ajunge la forme universale. Sculpturile sale nu sunt doar obiecte artistice, ci mesaje despre ordine, echilibru și responsabilitate față de comunitate. Prin ele, Brâncuși leagă cultura, educația civică și matematica într-un mod coerent.

Influența artistului Constantin Brâncuși asupra lărgirii orizontului artistic tematic al sculpturii

Legătura dintre Brâncuși și tradiția românească este profundă. Artistul se inspiră din lumea satului, din obiectele simple și din meșteșugurile populare. Casele tradiționale, porțile sculptate și stâlpii de lemn devin surse de formă și sens. Brâncuși nu copiază aceste elemente, ci le reduce la esență. Elimină decorul excesiv și păstrează structura de bază, încărcată simbolic.

Lemnul are o semnificație aparte în cultura tradițională românească. Este materialul care susține casa, marchează hotarele și apare în ritualurile de trecere. Brâncuși folosește lemnul pentru a păstra legătura cu acest univers. Forma verticală a stâlpului, prezentă în arhitectura rurală, este transformată în *Coloana Infinitului*, un simbol al continuității și al legăturii dintre om, pământ și cer.

Motive populare și structuri tradiționale

Motivele populare românești se bazează pe forme geometrice simple. Rombul, cercul și linia dreaptă apar frecvent în sculptura populară și în ornamentația porților. Aceste forme transmit ordine și stabilitate. Brâncuși preia aceste structuri și le organizează riguros. Repetiția nu este decorativă, ci simbolică. Ea sugerează continuitatea vieții și legătura dintre generații.

Elemente matematice în arta lui Brâncuși

Matematica este prezentă în opera lui Brâncuși prin modul de construcție a formelor. Artistul folosește geometria pentru a crea echilibru vizual. Formele preferate sunt clare și stabile, precum **sfera**, **cilindrul**, **rombul** și **ovalul**. Acestea sunt ușor de recunoscut și transmit simplitate.

Simetria joacă un rol esențial. Multe lucrări sunt construite pe axe clare, ceea ce creează armonie. O sculptură simetrică oferă senzația de liniște și stabilitate.

Proporțiile sunt atent controlate. Raportul dintre elemente este gândit astfel încât fiecare parte să susțină întregul. Ansamblul de la Târgu Jiu este un exemplu clar. Sculpturile nu sunt izolate, ci relaționate între ele și cu spațiul din jur. Această organizare reflectă o gândire matematică aplicată mediului public.

Șirul lui Fibonacci și infinitul

Pentru Brâncuși, infinitul nu înseamnă lipsa regulilor, ci o continuitate construită prin ordine și repetiție. *Coloana Infinitului* este alcătuită din module geometrice identice, dispuse într-un ritm constant. Această repetiție creează senzația unei succesiuni care nu se termină, asemănătoare modului în care șirul lui Fibonacci descrie o creștere progresivă și echilibrată în natură. Privirea urcă firesc, fără opriri sau dezechilibre. Fiecare modul susține întregul, iar întregul păstrează stabilitatea. Astfel, ideea de infinit devine vizibilă și ușor de înțeles, fiind construită pe proporții, ritm și echilibru.

Ansamblul de la Târgu Jiu

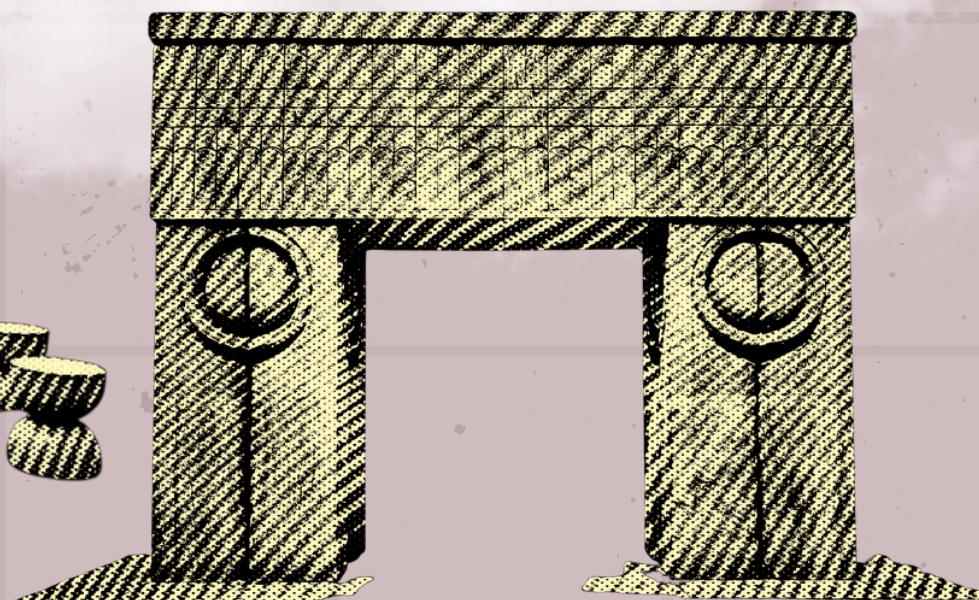
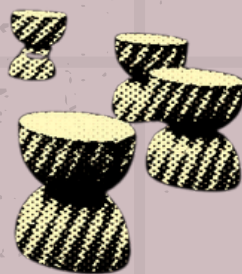
Ansamblul monumental de la Târgu Jiu este expresia completă a viziunii lui Brâncuși. *Masa Tăcerii*, *Poarta Sărutului* și *Coloana Infinitului* sunt dispuse pe o axă dreaptă, clară. Această organizare reflectă ordine și echilibru. Parcursul dintre elemente creează o legătură logică între spațiu, formă și sens.

Masa Tăcerii este construită pe baza cercului. Cercul exprimă egalitate și unitate. Cele douăsprezece scaune cilindrice sunt așezate regulat, sugerând măsură și ritm. Forma și dispunerea transmit ideea de comunitate și reflecție.

Poarta Sărutului folosește forme geometrice simple și simetrie riguroasă. Motivele sculptate sunt repetitive și echilibrate. Trecerea prin poartă marchează un prag simbolic, o tranziție. Forma geometrică clară întărește ideea de stabilitate.

Coloana Infinitului încheie ansamblul și domină spațiul prin verticalitate. Repetiția modulului și proporțiile atent calculate creează senzația de continuitate. Monumentul nu impresionează prin detalii, ci prin ordine și echilibru.

Ansamblul de la Târgu Jiu devine astfel o lecție de cultură, matematică și educație civică, integrată în spațiul public.

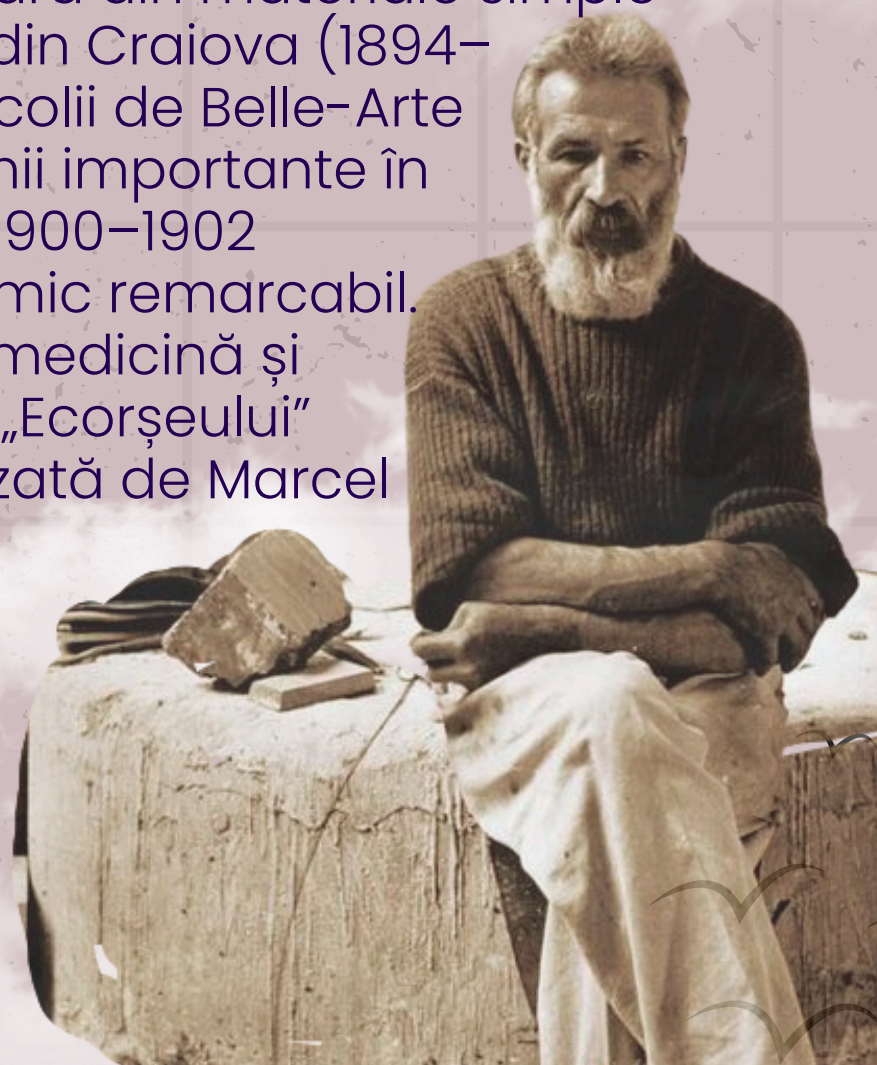
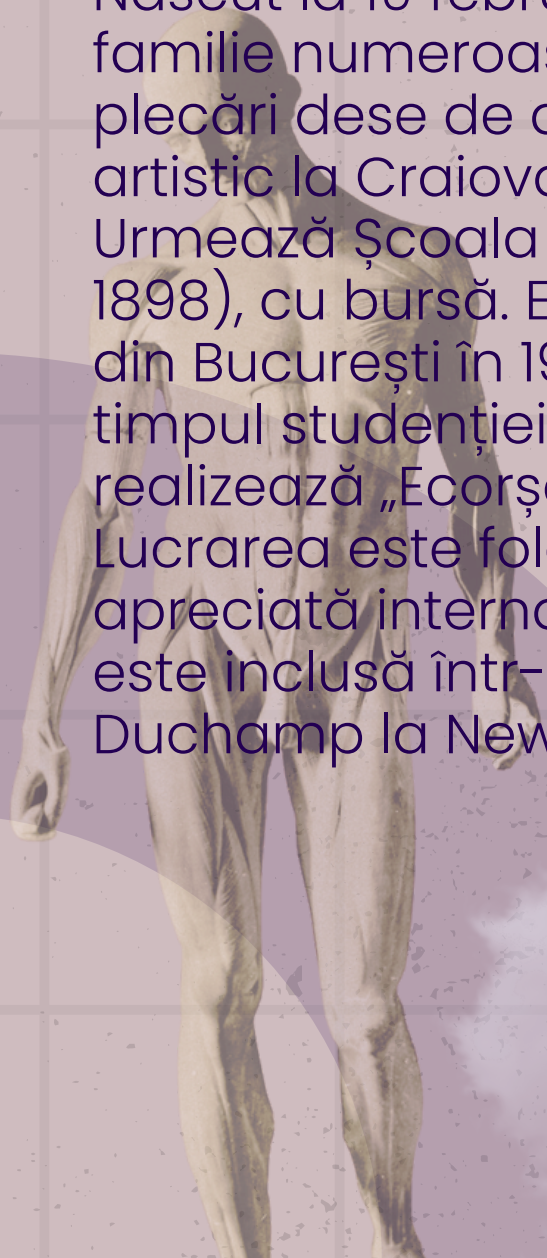
Cine a fost Constantin Brâncuși

- un artist cu un parcurs inspirațional

Constantin Brâncuși nu a fost doar un mare sculptor, ci un exemplu de voință, curaj și creativitate. Pornit dintr-un sat modest din Gorj, Brâncuși a reușit, prin muncă și pasiune, să ajungă unul dintre cei mai importanți artiști ai lumii moderne. Constantin Brâncuși – un om cu un parcurs inspirațional Drumul său nu a fost ușor: a plecat pe jos spre Paris, a înfruntat lipsuri și neînțelegeri, dar nu a renunțat niciodată la visul său. Prin operele sale, Brâncuși a schimbat modul în care oamenii privesc sculptura, punând accent pe simplitate, esență și spiritualitate. Povestea vieții sale este o sursă de inspirație, demonstrând că talentul, dublat de perseverență, poate depăși orice obstacol.

Copilărie și formare

Născut la 19 februarie 1876, în Hobița, județul Gorj. Provine dintr-o familie numeroasă (al șaselea copil), copilăria fiind marcată de plecări dese de acasă și ucenicii diverse. Își dovedește talentul artistic la Craiova, construind o vioară din materiale simple Urmează Școala de Arte și Meserii din Craiova (1894–1898), cu bursă. Este absolvent al Școlii de Belle-Arte din București în 1902. Primește premii importante în timpul studenției (1898–1901). Între 1900–1902 realizează „Ecorșeul”, studiu anatomic remarcabil. Lucrarea este folosită în școlile de medicină și apreciată internațional. Fotografia „Ecorșeului” este inclusă într-o expoziție organizată de Marcel Duchamp la New York (1933).

Drumul spre artă

Drumul artistic al lui Constantin Brâncuși reprezintă una dintre cele mai semnificative povești de formare din cultura română și europeană. Născut în 1876, în satul Hobița (județul Gorj), acesta a crescut într-un mediu rural profund legat de tradiție, meșteșug și simbol. Încă din copilărie, Brâncuși a manifestat o înclinație deosebită spre lucrul manual, evidențiindu-se printr-un simț al formei rar întâlnit. În 1894 părăsește satul natal și se stabilește la Craiova, unde urmează Școala de Meserii (1894–1898), dobândind o solidă pregătire tehnică în prelucrarea lemnului și a metalului. Între 1898 și 1902 își continuă studiile la Școala Națională de Arte Frumoase din București, formându-se în spiritul sculpturii academice, ale cărei limite începe însă să le resimtă.

Animat de dorința de a ajunge în centrul artei europene, Brâncuși pleacă spre Paris, parcurgând o mare parte din drum pe jos, din lipsă de resurse. Traseul său a inclus Ungaria, Austria și Germania. La Viena a lucrat ca decorator de mobilier și a descoperit arta muzeală occidentală, inclusiv sculptura egipteană, care îi va influența ulterior creația. În Germania a muncit ca decorator, tâmplar și muzicant ambulant, experiențe care i-au lărgit orizontul cultural și artistic. Ajuns la Paris, se înscrie la École des Beaux-Arts și intră în contact cu marile curente artistice ale vremii. Deși a lucrat pentru scurt timp în atelierul lui Auguste Rodin, Brâncuși a ales drumul independenței artistice. Celebrul său principiu, „la umbra marilor copaci nu crește nimic”, exprimă convingerea că adevărata creație se naște din libertate, esență și autenticitate.

Semnificația citatului și rolul său în artă

Citatul celebru al lui Brâncuși

—**„La umbra marilor copaci nu crește nimic”**— exprimă perfect concepția sa despre independență artistică. Prin această afirmație, sculptorul sugerează că un artist nu se poate dezvolta autentic dacă rămâne sub influența puternică a unui maestru consacrat. „Marii copaci” simbolizează artiștii celebri, iar „umbra” lor reprezintă influența care poate bloca originalitatea. Brâncuși a ales să iasă din această „umbră” pentru a-și urma propria viziune. Prin opere precum *Sărutul*, *Pasărea în văzduh* sau *Coloana fără sfârșit*, el a demonstrat că independența artistică poate duce la inovație și universalitate. Astfel, Brâncuși nu este doar un sculptor român de renume mondial, ci un simbol al libertății de creație.

Constantin Brâncuși: un artist independent

Constantin Brâncuși este considerat unul dintre cei mai independenți artiști ai artei moderne, atât prin creația sa, cât și prin modul de viață și gândire. Deși a fost format în școli academice și a lucrat pentru scurt timp în atelierul sculptorului Auguste Rodin, Brâncuși a refuzat să rămână sub influența acestuia. El a înțeles că adevărata creație nu poate apărea prin imitație, ci doar prin libertate artistică și căutare personală.

Independența lui Brâncuși se manifestă prin desprinderea de sculptura realistă tradițională și prin orientarea către esența formelor, nu către detaliile exterioare. Sculpturile sale nu reproduc fidel realitatea, ci exprimă ideea profundă a lucrurilor. Astfel, Brâncuși a creat un limbaj artistic propriu, devenind unul dintre fondatorii sculpturii moderne.

